

Sekkumine

Alaeesmärk I: Inimesed oskavad paremini vägivallast hoiduda, seda ära tunda ja sellesse sekkuda

Et iga Eesti inimene oskaks vägivallavabalt suhelda, vägivalla olemust mõista, vägivalda märgata ja sellesse kohaselt sekkuda, tuleb muuta kogu ühiskonna hoiakuid ja suhtumist. Vägivald on suuresti õpitud käitumine, mille inimene omandab lähikonnast (pere, kodu, töö) või keskkonnast laiemalt. Ühiskonna sotsiaalsed ja kultuurilised normid mõjutavad olulisel määral seda, kuidas inimesed käituvad; need võivad vägivalla eest kaitsta, aga võivad ka vägivaldset käitumist soodustada. Näiteks kui ühiskonnas aktsepteeritakse vägivalda konfliktilahendusviisina või peetakse partnerivastast vägivalda pere siseasjaks, siis vähendab see ohvrite julgust vägivallast rääkida ja abi otsida.^[ii] [1] Muutes inimeste hoiakuid, võime mõjutada inimeste käitumist ja igapäevapraktikaid. Naistevastase vägivalla vähendamiseks on vaja murda iganenud soostereotüüpe ja soorolle. Üldiste hoiakute muutmisel, inimeste harimisel ja teadlikkuse suurendamisel vägivalla levikust ja olemusest on oluline roll kampaaniatel ja vägivallatundlikul meediaruumil.

Eraldi tähelepanu tuleb pöörata laste ja noorte vägivallaennetusele, kusjuures tõhusad on kooli kaudu korraldatud ennetustegevused, sest paljud vägivallavormid on seotud õpilaste suhetega (koolikiusamine, kohtinguvägivald, seksuaalne ahistamine) nii kooli territooriumil kui ka mujal. Kuna suur osa laste sotsiaalsest õppimisest toimub koolis, aitavad ennetustegevused kujundada laste ja noorte käitumist ja hoiakuid vägivallavabaks.^[iii] [2]

Vägivalla ennetamises tuleb suurem roll anda sotsiaal- ja tervishoiuasutustele, kuhu vägivallohvrid oma muredega sagedamini satuvad. Spetsialistid peavad oskama vägivalla tundemärke ära tunda ja julgema neile reageerida.

Alaeesmärgi saavutamiseks on vaja tegelda alljärgnevate teemadega:

[1.1. Vägivallaalase teadlikkuse edendamine ja seeläbi vägivalda taunivate hoiakute kujundamine](#) [3]

[1.2. Laste ja noorte riskikäitumise ja vägivalla ennetamine](#) [4]

[1.3. Erialaspetsialistide teadlikkuse ja seeläbi nende rolli suurendamine vägivalla märkamisel](#) [5]

[1.4. Rahvusvaheliste soovitude ellurakendamine](#) [6]

---

^[ii] [7] WHO (2009). Changing cultural and social norms supportive of violent behaviour.

[ii] [8] RAKE (2015). Noortele suunatud lähisuhtevägivalda ennetavate tõendus- või teadmispõhiste programmide võrdlev uuring.

Allikas URL: <https://www.kriminaalpoliitika.ee/et/ves-2015-2020/sekkumine>

Lingid:

[1] https://www.kriminaalpoliitika.ee/et/node/1367/edit#_edn1

[2] https://www.kriminaalpoliitika.ee/et/node/1367/edit#_edn2

[3] <https://www.kriminaalpoliitika.ee/et/sekkumine/vagivallaalane-teadlikkus-ja-hoiakud>

[4] <https://www.kriminaalpoliitika.ee/et/sekkumine/laste-ja-noorte-riskikaitumine-ja-vagivald>

[5] <https://www.kriminaalpoliitika.ee/et/sekkumine/erialaspetsialistide-teadlikkus-ja-roll-vagivalla-markamisel>

[6] <https://www.kriminaalpoliitika.ee/et/sekkumine/rahvusvahelised-soovitused>

[7] https://www.kriminaalpoliitika.ee/et/node/1367/edit#_ednref1

[8] https://www.kriminaalpoliitika.ee/et/node/1367/edit#_ednref2